

Slušně jest věděti, že tehdáž svaty Zachariáš byl němým, což odtud jemu se přihodilo, poněvadž nechtěl dokonale anjelu uvěřiti, který se jemu v chrámě zjevil a oznámil, že jeho manželka neplodná v starosti věku počne a porodí syna. Ač- koliv pak byl němým, však věřiti se může, že on slavnost velikonoční vedle natř- zení božího v Jeruzalémě vykonal mnil. Jest také k víře podobné, že po tu celou velikonoční slavnost svaty Josef v Jeruzalémě zůstal a po vykonalí té slavnosti s svatým Zachariášem do města Judy se odebral. Nyní co se domníváme, jaké

mi k tomu popřiti. Amen.

uvy! Silně před sebe беру, že napotom chci vždy to vykonal, jen ty tvé milosti rač- mý nejmilější Pan Ježíš skrytý a přítomný jest? O Kriste Ježíši, buď mě milos- nim se tobě, nejsvětější svátosti olátní, a srdčně věřím a vyznávám, že v tobě vidím, na kolena klekati a s největší ponížeností jí se klaněti a modliti, řka: Kla- mám, kolikrát křikolvi okolo té svátosti velebné jdu aneb jí v monstřanci vystavenou ty s tělem i s duší, s božstvím i člověčenstvím v ní přítomný jsi? Zdalizž slušně ne- tvé velebné svátosti olátní tak malou počestnost činím, když však silně věřím, že nýma očima vidím tvou zevnitřní bytnost. O můj Bože, odkud to pochází, že ja- vřu, abych tak jasně očima mého rozumu vidět mohl tvou přítomnost, jak těles- žádám: Pane, rozmož ve mě vřtu tvou. Pane, uděl mi tak živou a vřoucnu živá, jako svaté Alžběty a jiných svatých lidí byla. Protož s svatými apoštolý tbe skrytý, který jsi tehdáž v živote tvé matky skrytý ležel, ale však vřta má není tak- sice tomu beze vši pochýbnosti věřím, že ty jsi ten jediný, pod způsobem chleba- nosti olátní s tou největší poklonou, vřtou a pobožností tobě se mohl klaněti. Já matky zavřenému, svata Alžběta prokazala, uděl mi té milosti, abych i já v sva- O Kriste Ježíši, poníženě tbe žádám skrze tu čest, kterou tobě, ještě v živote

Modlitba k Pánu Ježíši v velebné svátosti skrytému

svat, tak dlouho toužil. I kdož dostatečně vysloviti moci bude, jak s srdčnou ra- dosti, s jakou ponížeností a s jakou uctívostí jí sloužila? Obzvláštně co více jest, Boha nejvyššího, Mesiáse a Vykupitele celého světa a jejího Stvořitele a Spasitele, v těle svém nosila. O Bože nebeský, kdož bude moci vymyslíti, s jakou pobož- nosti tomu v živote ještě zavřenému Mesiáši se klaněla, jej ctíla a velebila? Věděla dobře svata Alžběta, že jakživa tak šťastnou nebyla jako tenkrát a ani věšti mi- losti od Boha sobě žádati nemohla. Protož co nejlepšího v domě měla, všeckno rada vynaložila, a co vymyslíti mohla, že by Marii přijemně bylo, to srdčně rada učinila. O, kolikrát ona sva nejprvnější slova opakovala a s největší ponížeností radostně říkala: Odkud mi to přichází, že matka Pana mého ke mě přišla? O, kterak jsem to na Bohu zasloužila, že mě za hodnou uznal, abych matěti jeho sloužila? O má nejmilější tetičko, jak velikou jsi mi milost prokazala, že jsi mě, ne- hodnou, navštívila, což jsem já jakživa na tobě nezasloužila!